

[Justitsministeren]

kritik, ligesom en hel del anden kritik mod Christiania, er noget forfejlet, selv om der også er noget reelt i den. Det er ikke sådan, at man ikke tidligere kunne købe hash i København, man tog bare andre steder hen. Måske var det lidt besværligere tidligere, det kan jeg ikke afvise, men selvfølgelig er man da også tidligere taget fra Stockholm og Göteborg og andre steder til København for at købe hash. At tro, at det blot er nu, det sker, er altså forkert. At kalde det et centrum for aggression mod udlandet, som hr. Ole Bernt Henriksen gjorde det, mener jeg ikke er rimeligt.

Med hensyn til, om der er for lidt mandskab – det var det spørgsmål, der blev stillet af fru Birgith Mogensen – kan jeg sige, at politiet hidtil har haft mulighed for at have det tilstrækkelige beredskab til stede, hvor der var behov for det. Jeg kan også sige, at regeringen har besluttet at øge politistyrken over en årrække fra ca. 8.700 til 9.300. Det er en ganske rimelig forøgelse, men det er også en ganske mærkbar forøgelse, og det vil selvfølgelig også komme til at spille en rolle i København.

Med hensyn til fordelingen mellem uniformeret politi og uropatrujler har jeg ikke det nøjagtige fordelingstal, men begge typer af politipersonale færdes i Christiania.

En »selvskabt plage« kaldte hr. Hagen Hagensen Christiania. Sådan vil jeg ikke karakterisere Christiania. Der er også positive elementer i området. Så vidt jeg husker, var det ikke den socialdemokratiske regering, der var, skal vi sige passiv, da Christiania blev oprettet. Hvis jeg ikke tager meget fejl, var det en konservativ forsvarsminister, der dengang havde ansvaret for området.

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om beboelsen ude i Christiania er lovlig i retlig forstand. Dernæst vil jeg godt spørge ministeren, om politiet har haft problemer i Christiania, således at man har været nødsaget til at rekvirere en deling fra udrykningstjenesten, når uropatrujlen eller narkopolitiet skulle foretage en ganske almindelig ransagning derude. Til sidst vil jeg spørge, om ministeren eventuelt kan oplyse, hvor mange der inden for det sidste år er kommet til skade derude i forbindelse med disse ransagninger.

Formanden:

Og så må vi slutte med fru Agnete Laustsen og så justitsministeren.

Agnete Laustsen (KF):

Ja, da jeg forstår, at min taletid er meget nær ved at være opbrugt, bliver det kun et ganske kort spørgsmål til justitsministeren: agter justitsministeren efterhånden at tage et samråd med sine kolleger i regeringen om at få Christiania bragt til ophør?

Justitsministeren (Ole Espersen):

Som jeg indledningsvis sagde til fru Agnete Laustsen, er der i øjeblikket et projekt i gang med henblik på Christianias fortsatte udnyttelse, og fru Agnete Laustsen ved naturligvis lige så vel som jeg, at dette projekt ikke er færdigudarbejdet endnu. Der er kommet en midtvejsrapport, hedder det, og vi forventer omkring årsskiftet at have mere klare planer parat. Derfor har jeg naturligvis ingen som helst hensigt om på dette tidspunkt midt i hele planlægningen pludselig at afbryde den og etablere noget helt andet. Det er der ikke nogen som helst grund til.

Hr. Knud Lind spørger, om området er lovligt bolig-mæssigt set. Jeg tør godt sige, at det ligger en hel del uden for det spørgsmål, der er stillet her i dag, og derfor vil jeg ikke svare på det. Det vil jeg så meget mindre, som hr. Knud Lind jo har stillet mig præcis det samme spørgsmål skriftligt, og ved den lejlighed vil han få svar.

Der spørges, om det har været nødvendigt at rekvirere delinger til at bakke politi op i forbindelse med ransagning. Det har utvivlsomt været nødvendigt. Det kan ske i Christiania, og det kan ske i andre områder, hvor der skal foretages politiforretninger, at man må rekvirere assistance, hvis der viser sig større modstand eller andre vanskeligheder, som man ikke havde forudset.

Der spørges, hvor mange der er kommet til skade ved politiforretninger i Christiania. Jeg besvarede i august et spørgsmål fra hr. Knud Linds partifælle, hvor jeg sagde, at der i perioden marts-juli i 9 tilfælde var sket skade på politifolk i den forstand, at de måtte på skadestuen. Tilskadekomsttilfældene har især været koncentreret om nogle bestemte kortere perioder i maj og juli 1981. Det måtte, sagde jeg dengang, i et enkelt til-